

جے نو بے جیسی زندگی سبیل کشم چو کر مسکن مردم پروردگار دریا باشد
کرده سخن جام شهادت ما شیم قتل و کف ز اهر عقاب باشد
ریش فرعون چکنید باید درین عالم کرم عقده و درو لولا لالاک باشد
لعل و یاقوت درو لولا در جاکم لاله پروش در کف بر تو بیضا باشد
هر که در لورک در دل جان منزل کرد
لاجرم منزل او عرض معالما باشد

سعی در راه خیر ز پرده باز کرد و آینه عین با صدم پرده باز کرد
مینا حسن بر بوی از شب ناز چند آنکه بر سر اهل نیاز کرد
مطلب بدلتوز عرف قیاسی نوا مردم نواز لکشی از پرده ساز کرد
صوت کفص باره کففت بردوا کرد بر جام چه مینا دراز کرد
راز نهانی نشی ننگد جریح بر ملا هر کسی پرده دار از راه باز کرد
سکای غمزه که از آن غلام نشی عشق غلام مند و خال باز کرد

تا منزل

جانم را با کف خاک نشانی در ره دنیا هر کس که سرو نازم آغاز ناز کرد
آمد شب کلمه اخراج ما شیم مال را به بصر مقدم خود فروز کرد
نور عکس هر کس بر حقیقت است
مستقیم ز پرده شمع مجاز کرد

کنوز لاله بگلشن بر لاله نوا آمد چون پنجه خنجر بدل مرکت ز چو نوا آمد
خفت دیده از کس چون چشمه ما زین ز بسکه مرغ کج کوش در خوش آمد
چند بر طوطی و سحر کوی در کوشی همان غنچه چمنان سیر بودی آمد
ز چو باد بهر کس ز گلشن به ز جامه و عنبر خرم فروش آمد
ز هر کس ز خرامان شده لهر کرد میان کجک کل سسته سینه نوا آمد
ز کس بلبل خوش کج سینه نوا نواز بر بطوطه در چمن کبکوش آمد

ز دست نوز عکس هر کس غمزه نشید
ز سر کبابه و سباز غمزه نوا آمد